

Kr. eller Fængsel, og Bøden skal lige saavel som Erstatningsbeløbet kunne indrives, saaledes at den, der kan betale Bøden, altsaa ikke afsoner den. Sagerne skal behandles som offentlige Politisager. Det ligger i denne Sags egen Natur, at naar den en Gang er forelagt for Offentligheden, er det meget ønskeligt, at der hurtigt kan blive truffet Bestemmelse derom; ellers vil der jo være givet en Meddelelse til dem, der vil forbryde sig i denne Henseende, om, at nu skal de skynde sig at gøre det, inden Straffebestemmelsen er vedtaget. Jeg maa derfor ikke alene bede det høje Ting om at behandle dette Lovforslag med Velvillie, men yderligere dertil knytte en Anmodning om den Ildedekommen, at Lovforslaget bliver endogsaa meget hurtigt behandlet.

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser.

Lovforslaget gaar ud paa at bemyndige Finansministeren til at udstede for 60 Mill. Kr. Statsgældsbeviser. Beviserne skal bære 5 pCts Rente, og deres Varighed skal være 10 Aar, saa at de forfalder 10 Aar efter Udstedelsesdagen, og da det foreslaas, at denne bliver den 15. Juni i Aar, vil altsaa Beviserne, hvis dette Lovforslag vedtages af Rigsdagen, forfalde den 15. Juni 1928. Jeg har valgt denne Form for Statslaan, som ogsaa har været anvendt ved tidligere Love, dels fordi et længere Laan rimeligvis vilde gribe forvirrende og forstyrrende ind i de nuværende Obligationskurser, og dels fordi et Laan som det her foreslaaede, et kortvarigt Laan, vil være let afsætteligt og det i og for sig har Betydning, at et saadant Statslaan ikke møder Hindringer, men at Publikum kan antages at optage det samtidig med Udstedelsen. Det er ganske vist saaledes, at der i Løbet af 20erne for den danske Statskasse vil være adskillige Laan at tilbagebetale. I 1925 vil der forfalde 60 Mill. Kr., i 1926 25 Mill. Kr. og, hvis dette Lovforslag vedtages, i 1928 altsaa 60 Mill. Kr., tilsammen 145 Mill. Kr. i Løbet af disse Aar. Man kan sige, at dette vil blive en Byrde for Finansministeriet til den Tid, men hvis man ikke tør gaa ud fra, at der da skulde være en saa betydelig Kassebeholdning, at man deraf kunde udbetale Laanet, eller man skulde kunne tage sin Tilflugt til Reservefonden, maa man haabe, at det, naar der er indtraadt normale Forhold, i

alt Fald ikke vil være vanskeligt for den kommende Finansminister, hvis han ikke vil gaa til et Obligationslaan, paa ny at udstede et kortvarigt Laan for 10 eller 15 Aar, hvad han nu vil vælge, saaledes som det finder Sted i andre Lande.

Ud fra denne Betragtning er det, jeg har tilladt mig at foreslaa dette Laan paa kun 10 Aar. Laanet er overtaget af 5 københavnske Banker, nemlig Nationalbanken, Privatbanken, Handelsbanken, Landmandsbanken og Laane- og Diskontobanken, Banker, med hvilke Finansministeriet ogsaa tidligere er traadt i Forhandling om lignende Laan. Laanet er overtaget til en Kurs af $98\frac{3}{4}$. Det er en Bagatel mindre, Staten her opnaar, end den tidligere har opnaaet, idet Kursen har været 99, men dels er det overfor et Beløb paa 60 Mill. Kr. en Ubetydelighed, det drejer sig om, nemlig 150'000 Kr., dels har Finansministeriet maattet erkende, at der ved et saadant Laans Udbydelse paaløber Bankerne en Udgift, overvejende til Tegningsprovision, men ogsaa til Annoncer og paa anden Maade, som det var rimeligt, at Staten overtog, og det er altsaa det, som her foreslaas. Jeg skulde mene, at saaledes som Laanets Vilkaar bliver, er de gunstige for Statskassen og af den Art, at man ogsaa nu ligesom tidligere ved lignende Foranstaltningers Gennemførelse maa erkende, at Bankerne ikke alene har set paa det forretningsmæssige, ja, saa at sige, ikke har set paa det forretningsmæssige ved en saadan Foranstaltning, men har set paa det samfundsmæssige. Enhver vil forstaa, at en Risikopræmie paa 1 pCt., 600'000 Kr., er lidet at regne med for 5 Banker ved Overtagelsen af 60 Mill. Kr., idet der altid er den Mulighed, at Bankerne kan komme til at ligge med saadanne Statsgældsbeviser i længere Tid. Jeg tror altsaa, at Laanet er gunstigt for Statskassen, og jeg tør forsikre, at der, saa vidt mig bekendt, ikke er nogen europæisk Stat i Øjeblikket, som har kunnet faa optaget Statslaan paa gunstigere Vilkaar end disse.

Hvis man vil spørge, hvorfor Laanet optages, skal jeg dertil svare, at det neppe behøver lange Forklaringer. Der foreligger en Nødvendighed derfor, idet der i indeværende Finansaar maa komme et ret betydeligt Underskud. Det er saaledes, at det afvigte Finansaar, saaledes som jeg har gjort opmærksom paa overfor den tidligere Rigsdag, efter al Sandsynlighed vil afslutte med Overskud, men saaledes kan det ikke blive i dette Finansaar. Selv om jeg gaar ud fra, at